

[Søren P. Larsen.]

Finansminister, for det kunde hos de ældre Socialdemokrater gerne fremkalde Mindelser om den Tid, da de selv excellerede i Sveskerne. Der nævnes et ganske bestemt Eksempel paa, at en Købmand har maattet betale 40 Kr. 54 Øre pr. 100 kg Rismel. Den paagældende Købmand gør gældende, at han kunde have købt den samme Vare i et andet Land uden Told og andre Udgifter for 22 Kr. 10 Øre, altsaa en Difference paa 18 Kr. 44 Øre pr. 100 kg, og siger, at det er det, som Husmoderen maa betale mere for denne Vare. Og saa kommer Konklusionen i Regeringens Støtteorgan — og naar man fra Vennernes Side kan skrive saadan i Avisen, saa har vi andre jo da Lov til at citere det:

„Ja, lad os faa Frilisten udvidet snarest overalt, hvor det er handelspolitisk muligt. Vi har nu set Eksempler nok paa, hvorledes fri Import i de forskellige Varegrupper betyder billigere Varer.“

Det er en Tone, man ogsaa støder paa, naar man i denne Tid kommer til Diskussionsmøder med Socialdemokrater ude omkring; de vil godt erkende, at her foregaar en kunstig Prisdannelse, som medfører Vanskeligheder i de Tusinder af Hjem.

Det foreliggende Lovforslag om Ændring i Tjenestemændenes Reguleringsstillæg er jo ogsaa et Forsøg paa at afbøde Virkningerne for de mange, mange Hjem, der hører ind under Tjenestemændenes Kreds. Men man tænker ikke paa, at hvis Prisniveauet vedblivende marcherer opad, og hvis Lønningsniveauet følger efter, saa vil det medføre, at Omkostningsniveauet inden for alle Virksomheder vil være stigende. Det betyder igen, at Konkurrenceevnen inden for en Række Foretagender udhules og formindskes for til sidst at gaa til Grunde. Derfor er det saa ligetil, at der er en Forbindelse imellem hele denne Prisudvikling og saa den Arbejdsløshed, der er her i Landet for Øjeblikket. For en Række Virksomheder gælder det, at de kan vælte deres øgede Omkostningsbyrde over paa de Varer, de skal sælge, men der er eet Omraade, hvor det ikke gælder, og det er med Hensyn til alt, hvad der har med Eksportvirksomhed at gøre. Skal man bygge Skibe, saa nytter det ikke, at Skibene er nok saa gode, hvis de ikke er frembragt til en konkurrence-dygtig Pris, saa de kan afsættes paa de fremmede Markeder. I modsat Fald kommer Smedene til at gaa ledige, og saa breder Arbejdsløsheden sig. Det samme gør sig gældende, endog i forstærket Grad, over for hele vor Landbrugseksport, der maa tage

de Priser, som den kan afsætte Varerne til i Udlandet, men hvor Omkostningsniveauet stadig marcherer opad.

Derfor tror jeg, man har Lov til at sige, at Regeringens økonomiske Politik paa disse Omraader akkurat frembringer de Resultater, som man kunde vente vilde komme ud af en saadan Politik, og jeg kunde egentlig have Lyst til at spørge den højtærede Finansminister, hvor mange Aar han tror, man kan fortsætte med hvert Foraar at give Reguleringsstillæg til Tjenestemændene og derigennem være med til at bringe Prisniveauet opad! For i samme Øjeblik Staten har taget Stilling til Tjenestemændenes Lønningsvilkkaar, har Statsmagten ogsaa dermed givet til Kende, hvorledes Aflønningerne vil blive i Kommunerne, i en Række Institutioner og i en Række koncessionerede Virksomheder, ligesom man ogsaa samtidig har givet til Kende Stillingen over for den Lønkamp, som allerede er indledet, og som sandsynligvis faar sin Udløsning paa normal Maade, gennem Vedtagelsen af et passende Lovforslag, naar den Tid er inde. Hvis man vedblivende lader Lønniveau og Prisniveau marchere opad, saa kunde jeg godt lide at faa en Udtalelse fra den højtærede Finansminister om, hvorvidt vi kan gøre det et Aar, hvorvidt vi kan gøre det to Aar, i det hele, hvor mange Aar Regeringen mener at kunne gøre det, uden at endnu værre Følger end de, som er kommet over os i Øjeblikket, vil overgaa os.

Vender vi os derefter til Statens Stilling over for de mange Tjenestemænd, som er knyttet til Statens Virksomheder, saa kunde vi jo af Finansministerens Forelæggelsestale høre, at det var et meget stort Tal, det drejede sig om, jeg tror, der blev nævnt 75 000, og det hænger jo ogsaa i nogen Grad sammen med hele den Politik, man fra Regeringens Side fører. For man er jo ikke bange for at paatage sig Statsopgaver, og disse ser i og for sig meget tiltalende og kønne ud, naar de forelægges her, og spørger vi om, hvor meget mere Maskineri det vil kræve, saa har man adskillige Gange faaet beroligende Svar. Men naar der saa er gaaet et Stykke Tid og de nye Love er traadt i Kraft, saa kommer Udvidelserne, og disse Udvidelser er det Tidspunktet at tale om, naar vi skal beskæftige os med Normeringslovsforslaget.

Imidlertid, den enkelte Tjenestemand er for saa vidt sagesløs i alle disse Forhold, medmindre han da skulde have begaaet den Uforsigtighed at afgive sin Stemme til Regeringspartierne, for saa er han ikke sagesløs. Det er ogsaa vor Opfattelse, at de Vanskelig-